

Elokuussa 2003 tehdään historiaa oudonnäköisten lippujen liehuessa: Ennenkuulemattomat sävelet paljastuvat kansallishymneiksi, kun Finlandia-talo täyttyy itsetehtyjen valtioiden hallitsijoista ja edustajista. Harakan saaren vanhat bunkkerit vaihtuvat väliaikaisiksi suurlähetystöiksi, joissa paikalle rohkenevilla on mahdollisuus tutustua ilmiöön nimeltä mikrovaltiot. Mikäli jokin mikrovaltiosta miellyttää aivan erityisesti, saattaa eteen tarjoutua jopa tilaisuus anoa itselleen uutta kansalaisuutta! Kaikki tämä tapahtuu Amorph!03 performanssifestiivaalin aikana; Amorph!03 isännöi Helsingissä maailman ensimmäistä mikrovaltioiden huipputapaamista 29. - 31. 8. 2003. Kuulostaako tämä isojen poikien roolileikiltä? Uskomme, että mikrovaltioilmion syvällisempi pohtiminen voi avata ovia perustavaa laatua oleville keskusteluille nyky-maailman voimasuhteista sekä maarajat ylittävän verkostoitumisen mahdollisuuksista ja ongelmista.

Ilmiössä on jotain voimakkaasti kiehtovaa – olemme huomanneet ihmisten reagoivan intohimoisesti kuullessaan mikrovaltioista. Aihe provosoi ajattelemaan monia aikamme ristiriitoja, kuten ihmisen perustarvetta kuulua yhteisöön, toisaalta yhteiskuntamme äärimmäistä individualismin juhlimista. Mikrovaltioiden ajatte-

leminen muistuttaa lapsuuden mielikuvaleikistä “Jos minä olisin kuningas, niin määräisin, että...”. Lapsena valta ja valankäyttö ei vielä hahmottunut yhtä monimutkaisena asiana kuin nyt aikuisena. Teema koskettaa unelmia vallasta ja vapaudesta, mutta myös syvää pelkoa omaan maailmaan eristyämisestä. Pelkkä ajatuksella leikkiminen oman valtion perustamisesta muistuttaa, kuinka paljon valtion auktoriteetti tunkeutuukaan arkeemme. Rahan konkreettinen painaminen, omien postimerkkien suunnitteleminen ja passien jakaminen johtaa valtapeliin isojen maiden kanssa. Kysymys kuuluu kuinka pitkälle täyty mennä, ennen kuin valtio näkee aiheelliseksi puuttua asiaan. Ensimmäisenä tulee mieleen, että valtiota ei voisi vähempää kiinnostaa tällainen helposti leikittelyksi leimautuva toiminta. Mutta Sealandin ja Ladonian kaltaiset esimerkit todistavat mikrovaltioiden mahdollisuudesta todelliseen poliittiseen interventioon, jonka valtio saattaa kokea hyvinkin ongelmallisena.

Kansalaisten osallistumisen puute on valitettava ongelma useimmissa demokratioissa – demokraattisten maiden keskivertokansalainen äänestää ainoastaan joka 4. tai 5. vuosi. Tästä näkökulmasta katsottuna on mielenkiintoista spekuloida sitä, kuinka mikrovaltion auktoriteettien ja kansalaisten

väläinen sisäinen dynamiikka mahtaa toimia. Mikrovaltioiden kansalaiset ovat tehneet tietoisin valinnan kansalaisuuden anomiseksi – kansalaisuuteen ei ole synnytty. Voisi olettaa, että tästä syystä mikrovaltioiden kansalaiset ottavat vastuullisen ja aktiivisen roolin uuden valtionsa suhteen. Nyt liukumme kuitenkin hyvin epävarmalla maaperällä, koska eri mikrovaltioiden kansalaisuus tarkoittaa usein yllättäviä asioita, joita ei voi aina suoralta kädeltä suhteuttaa meille tumpiin valtiomalleihin. Tämä julkaisu sekä Amorph!03-tapahtuma pyrkivät valottamaan näitä eri mikrovaltioiden ajatuksia kansalaisuudesta. *Asiakirjoja* esittelee Amorph!03:een osallistuvat mikrovaltiot ja taiteilijat, ja tarjoaa luettavaksi aihetta käsitteleviä esseitä.

Koska Amorph!03 on kokeilu, voimme ainoastaan spekuloida sen seurauksia. Amorph!03:n aikana tulemme näkemään, kuinka mikrovaltiot ovat vuorovaikutuksessa toisiinsa: yksi valtion määrittelmistä on kyky luoda suhteita toisiin valtioihin. Tarkoituksenamme on dokumentoida tapahtuma huolellisesti, ja valmistaa jälkikäteen toinen julkaisu, nimeltään *Pöytäkirja*.

Helsingissä 24. 07. 2003
Tellervo Kalleinen ja
Oliver Kochta
Amorph!03:n kuraattorit

History will be made in August 2003 when odd-looking flags will be streaming in the wind and tunes unheard will turn out as national anthems: the famous Finlandia house will be filled with kings, presidents and representatives of self-made states. Furthermore the old bunkers of Harakka island will be turned into temporary embassies where anybody courageous enough to pay a visit has the chance to get to know what micronations are all about. Even applications for citizenship are available for those who take a liking to any particular micronation to be found there! All this takes place during the performance festival Amorph!03, which hosts the first ever summit of micronations at 29-31 August 2003 in Helsinki. Sounds like a big boys' role-playing game? We believe that a more thorough reflection on the micronation issue can open new doors for discussions about the basics of power relations of today's world, as well as the possibilities and problems of networking across borders.

Micronations have something very fascinating about them – discussions seem to bring out passionate reactions. The issue provokes us to consider the conflicts of our time: for example on the one hand the basic human need of assembling in groups, on the other hand our society's celebration of extreme individualism. Micronations remind us of the childhood's

game «If I was the king, I would command that...». As children we didn't see the issue of power as complicated as we do now. All these things touch our dreams of freedom as well as our deep fears of being restricted to our own worlds.

Micronations can demonstrate beautifully how the mechanisms of nation-building are functioning, especially in regard to national histories, which rather present an appropriately acceptable past than an accurate version of history. Just playing with the idea of starting your own country reminds us of how much our daily life is influenced by state authority. Printing money, designing stamps and issuing passports leads into a power game with the larger states. The question is how far does one have to go before the state will interfere? Our first thought was that the state couldn't care less, that these projects are easily regarded just as games. But examples such as Sealand and Ladonia prove that micronation-projects can lead into an intervention within the political arena which the state might regard as problematic.

The lack of participation is one of the major deficiencies of democracy. For example in most democratic countries the average citizen casts a vote only every 4 or 5 years. It is interesting to speculate about how the inner dynamics of a micronation works from this point of

view: as people aren't usually born into a micronation, their citizens have made a conscious choice to apply for a citizenship. This makes a big difference in the attitude towards your country: one can suppose that the citizens of micronations assume quite an active role and political responsibility in their new country. However, these kind of assumptions are unpredictable, as the citizenship of a micronation can often have quite surprising connotations, not related to a citizenship in a normal state. This publication, as well as the whole Amorph!03 conference, tries to shed light on the micronations' thoughts about citizenship. *Documents* will present the necessary materials and basic information of the phenomenon of micronations.

Since the Amorph!03 summit is an experiment, we can only speculate its outcome and the meaning of bringing the selected micronations together for the first time ever. During Amorph!03 we will see how the micronations can interact with each other: one of the definitions of statehood is the capacity to enter into relations with other states. We will carefully document this event in order to afterwards produce a second publication entitled *Protocols*.

Helsinki, July 24, 2003
Tellervo Kalleinen and
Oliver Kochta
Curators of Amorph!03